

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΑΟ

ΨΥΧΟΦΘΟΡΟ ΕΝΤΥΠΟ

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ»

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ 2564/25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1993

Πρός
Τόν εύσεβη Ὁρθόδοξον Ἑλληνικόν Λαόν

Ἀγαπητά τέκνα ἐν Κυρίῳ,

Ἀφ' ἱκανοῦ χρόνου μετά θλίψεως βαθυτάτης παρακολουθοῦμεν τά ὅσα ἀναληθῆ, ἀπαράδεκτα καί ὑβριστικά δημοσιεύονται εἰς τό ὑπό τῆς Πανελληνίου Ὁρθόδοξου Ἐνώσεως (Π.Ο.Ε.) ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις ἑβδομαδιαῖον ἐντύπον ὑπό τόν τίτλον «Ὁρθόδοξος Τύπος».

Δυστυχῶς διαπιστοῦμεν ὅτι εἰς τό ἐν λόγω ἐντύπον, ἐντεταγμένον εἰς κίνησιν ἐξεκκλησιαστικῶν ομάδων, εἰς τάς ἐπιδιώξεις τῶν ὁποίων ἐντάσσεται ἡ διάβρωσις τοῦ ὕγιους ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος τῶν πιστῶν διά τῆς σπιλώσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν καί τοῦ σκανδαλισμοῦ τῶν συνειδησῶν, ἐκ συστήματος καί ἀπό ἐτῶν φιλοξενοῦνται ἄρθρα καί εἰδήσεις συκοφαντικά καί ἀναληθεῖς οὐ μὴν ἀλλά καί ὑβριστικά καί παραπλανητικά ἐπί τῷ ὧς ἄνω τέλει, ὅπερ ἐν τοῖς πράγμασι ὑποκινεῖ εἰς ἀνταρσίαν καί καταφρόνησιν

τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, σημεῖα τά ὁποῖα ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ὁδηγοῦν εἰς τό σχίσμα καί τοῦς ὀλισθαίνοντας εἰς αὐτό εἰς χώρους ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας, ἤγουν εἰς παρασυναγωγάς.

Δι' ἅπαντας τοῦς ἀνωτέρω λόγους καταγγέλλομεν ὑμῖν τό ὧς ἄνω ἐντύπον ὡς ἀντεκκλησιαστικόν καί σχισματικόν, καταδεδικασμένον διορθῶς καί ὑπ' αὐτῶν τῶν Ἁγιορειτῶν πατέρων καί θρίθον κακοδοξίων καί νοσηρᾶς ἰδεολογίας, συνιστῶμεν δέ εἰς τά πιστά τῆς Ἐκκλησίας τέκνα ὅπως ἐμμένοντα εἰς τήν ὑπακοήν τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν ὑπ' Αὐτῆς Θεῆα κελεύσει πεπιστευμένων, νά μὴν ἀποδέχωνται τήν ὑπό τοῦ ἀνωτέρω ἐντύπου παραπληροφόρησιν, ἀποφεύγοντες τήν ἀνάγνωσιν τούτου ὡς ψυχοφθόρου, καί νά συστρατεύωνται περί τήν Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία κατά τοῦς ἱεροῦς Κανόνας εἶναι τό ταμεῖον τῆς σωτηρίας καί τῆς χάριτος.

Ὅσον ἀφορᾶ δέ τοῦς ἐξεργαζομένους τά τοιαῦτα ἀτοπήματα γνωσθήτω ὅτι καί δι' αὐτοῦς, ὅπως εἰς τάς περιπτώσεις τῶν σχισμα-

Ἡ Ἐκκλησία μιλάει στά παιδιά της
μέ τή γλώσσα τῆς Εὐθύνης,
τῆς Ἀλήθειας καί τῆς Ἀγάπης.

ΝΟΕΜ-
ΒΡΙΟΣ
1993

20

τικῶν καί αἰρετικῶν, ἡ ἀνοχή τῆς Ἐκκλησίας ἔχει ὄρια, μέ συνέπειαν, ἐάν συνεχίσουν νά ἐργάζονται «τά ἔργα τοῦ σκότους», τήν ὀριστικήν ἀποκοπήν των ἐκ τοῦ σώματος Αὐτῆς ὡς «ἀκοινωνήτοις κοινωνοῦντας».

† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΣΕΡΑΦΕΙΜ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Ο ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΑΡΧΙΜ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ ΚΑΡΠΑΘΑΚΗΣ

Ἡ μαρτυρία τοῦ γέροντος Θεοκλήτου Διονυσιάτου

«Ἐφθασα στήν Ἀθήνα. Δύο διευθυντικά μέλη τοῦ «Ὁρθόδοξου Τύπου» μοῦ παρέθεσαν δεῖπνο σέ οἰκογενειακό περιβάλλον. Ἀνοιξαμε συζήτηση γύρω ἀπό τό καυτό θέμα. Τούς εἶπα, χωρίς περιστροφές, ὅτι εἶναι ἠθικοὶ αὐτουργοί, μαζί μέ τούς καντιωτικούς, ὄλων τῶν ἀθλιότητων, πού διεπράχθησαν στήν Ἀθήνα καί στήν Λάρισα, ἐξ ἀφορμῆς τῶν μονομερῶν καί ἐμπρηστικῶν δημοσιευμάτων τους ἀπό ἀγεύστους τῆς χρηστότητος καί τῆς γλυκύτητος τῆς λαμπούσης ἀπό ἀλήθειαν, ὀρθοδόξου πνευματικῆς παραδόσεως.

Ἐάν ἀπό τό ἄνοιγμα τῶν ἀσκῶν τοῦ Αἰόλου – μέ τήν δολία τροπολογία Παλαιῶκρασᾶ – συνιστούσατε, στούς γηράσαντας πλέον Ἐπισκόπους, ν' ἀποφύγουν τίς προσφυγές στό Σ.τ.Ε., θά εἶχαμε τίς ἀντιχριστιανικές ἐκείνες ἐνέργειες, πού τραυμάτισαν τό σῶμα τῆς Ὁρθοδοξίας καί τήν ἐξέθεσαν παγκοσμίως; Σεῖς, συνέχισα, ἀρχίσατε ἓνα ἄχαρι πόλεμο κατά τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί τῆς Ἱ. Συνόδου μέ ἀγοραία φρασεολογία καί μέ ὕμνους στούς ἐκθρονισθέντες, γιά τήν ἀγιότητά τους. Ὅποτε ἀναψε ἡ φωτιά τῶν παθῶν στούς καντιωτικούς καί τούς καθαρούς καί ὀργανώθηκαν τά ἔκτροπα καί οἱ βανδαλισμοί. Καί τό πιό ἀντιχριστιανικόν εἶναι, ὅτι δίνατε πιστοποιητικά εὐσεβείας καί ἐνθέρμου ἀγωνιστικότητος, στούς ἀγριανομένους φανατικούς χριστιανούς, πού θύμιζαν

θρησκευτικές φονικές συμπλοκές τῶν δυτικῶν τοῦ μεσαιῶνος.

Πόσο διαφορετικά θά ἦσαν τά πράγματα, ἐάν τοὺς ἐλέγατε νά ἀκολουθήσουν τήν εἰρηνικήν ὁδόν τῶν Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας! Δηλώνοντας στόν παπα-Μάρκον, ὅτι διακόπτω τήν συνεργασία μου μέ τόν «Ὁρθόδοξον Τύπον», στόν ὁποῖον κενοῦνται ὄχι ἅγιες ἐμπειρίες καί ὀρθόδοξη διδασκαλία, ἀλλά ροχθοῦντα πάθη καί διμεινονική διδασκαλία, πού κάνουν τά ὄστα τοῦ μακαρίτου Βασιλοπούλου νά τρίζουν, νά κολάζουν ψυχές, τοὺς εὐχρήθηκα φωτισμό καί μετάνοια... Ὑστερα ἀπό μερικές ἡμέρες ἔλαβα ἐπιστολή του στήν ὁποία ἀπάντησα τά ἐξῆς:

Ὁλέθρια διακονία

«Ἀγαπητέ μου Παναγιώτη,

Ἄργησα νά ἀπαντήσω. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι δέν ἤθελα νά σέ λυπήσω μέ τίς σκέψεις μου. Ποτέ δέν θεώρησα τόν «Ὁρθόδοξο Τύπο» ὡς ψυχωφελῆ, γι' αὐτό συνιστοῦσα στόν π. Μάρκο: «Ἅγιοι δέν εἴσασθε, ἀλλά νά γράφετε σάν ἅγιοι». Εἶναι μέγα πρᾶγμα, Παναγιώτη μου, νά διδάσκεις τοὺς χριστιανούς. Χρειάζεται ἀγιασμός καί φωτισμός νοῦ καί καρδίας. Καί πλατυσμός, κυρίως, ἀγάπης καί ταπεινώσεως. Τό νά πάρεις, ἐπίσης, θέση, σέ καθημερινά θέματα τῆς Ἐκκλησίας, ἀποτελεῖ ἐξώφθαλμο πλάνη καί πράξη ἐμπαθείας. Ὅσον ὁ «Ὁρθόδοξος Τύπος» ἐπισημαίνει αἵρέσεις, εὐρίσκεται σέ καλόν δρόμον. Ὅταν ὁμως ἐντάσσεται σέ παρατάξεις ὀργανωσιακές ἢ μερίδες ἐκκλησιαστικές, τότε ἡ διακονία του ἀποβαίνει ὀλέθρια, ὅπως τώρα στά Λαρισαϊκά. Ὀνομάζοντας τοὺς «θεολογικούς» «ἀγωνιστάς», πού οὐρλιαζαν μέσα στίς Μητροπόλεις Ἀθηνῶν καί Λαρίσης κατά τήν ὥρα τῶν Μυστηρίων (χειροτονίας καί Εὐχαριστίας), πετοῦσαν αὐγά καί διάφορα ἀντικείμενα σέ ἱεράρχες λιτανεύοντας τό σκῆνωμα τοῦ Ἁγίου Ἀχιλλεῖου, αὐτό ἀποτελεῖ ἔγκλημα κατά τῆς Ὁρθοδοξίας.

"Ανθρωποι έμπαθείς...

"Όχι, Παναγιώτη μου, δέν είναι συμπεριφορά χριστιανών αυτή. Καί οι ίδιοι είναι άνθρωποι έμπαθείς, ουδέποτε αισθανθέντες τήν ειρήνη του Χριστού. 'Ο Κύριος νά τούς έλεήσει. 'Αλλά νά έρχεται ένα έντυπο, μέ αξιώσεις ότι εκφράζει τό φρόνημα τής 'Εκκλησίας, καί νά τούς ένισχύει σ' αυτές τίς άθλιότητες καί τούς άναρχισμούς, τί άλλο είναι από ψηλαφητόν έρεβος ψυχής καί νοϋ; 'Εάν ό «'Ορθόδοξ. Τύπος» έπαιρνε σωστή στάση από τήν άρχή, θά είχαμε τόσο βάνουσα τραυματισμένη τήν άγία 'Εκκλησία μας; 'Αλλά τό ίδιο δέν έκανε καί στην περίπτωση του Κυπριακού, πού συνετέλεσεν έμμέσως στό Πραξικόπημα καί στό Σχίσμα; Γράφεις: «νά γράψω κάτι γιά τή βοήθεια του λαού». Που; Στόν «'Ορθόδοξο Τύπο», πού τόν απομακρύνει από τόν Χριστόν; Δέν υπερβάλλω, Παναγιώτη μου. Θά γράψω τότε, όταν ό «Ορθόδοξο Τύπος» όμολογήσει ότι στά συγκεκριμένα θέματα έσφαλε καί ότι άλλο είναι τό πνεϋμα του Χριστού. Πάντως, πριν άποθάνω, αισθάνομαι υποχρέωση νά διακηρύξω τήν διαφωνία μου, γιά νά μή θεωρηθεί ή συνεργασία μου ως άπόδειξη συμφωνίας μέ τίς άθλιότητες του «'Ορθόδοξου Τύπου».

Μέ άγάπη Χριστού

Θεόκλητος Μοναχός Διονυσιάτης,

"Άγιον Όρος 7/20.7.92.

Υ.Γ. Αησμόνησα νά σ' εύχαριστήσω γιά τήν κασέτα μέ τήν φωνή του 'Αγίου Πορφυρίου. Μάλιστα. Οί "Άγιοι είναι τά υποδείγματά μας. Τί λέγει; Τά πάντα γιά τόν Χριστόν. 'Ο χριστιανός, πού έχει άγάπη καί ειρήνη στην καρδιά του καί ταπείνωση, ένα πράγμα γνωρίζει στους πειρασμούς του: τήν προσευχή καί τήν αυτομεμψία. Αυτός είναι ό άληθινός μιμητής του Χριστού. Χωρίς αυτομεμψία δέν υπάρχει "Άγιος. 'Ο δυστυχής Θεολόγος είπε σέ κάποιον άνώτατον αξιωματικό, πού μέ έπεσκέφθη, ότι γνωρίζω τό όλο θέμα καί ότι έ-

χω πάρει άρνητική θέση. Χαίρομαι πού τό γνωρίζει. 'Αλλά δέν μ' έρώτησε γιατί παίρνω άρνητική θέση; Πώς τώρα, πού έξωθήθη καί έγινε καταληψίας, θά διδάξει στόν λαόν υπομονή στις άδικίες; 'Ο αξιωματικός πού ζήτησε νά μάθει πώς έχει τό θέμα αυτό, τελικά συμφώνησε μέ τίς άπόψεις μου. 'Αλλωστε τό 1977 μου είχε γράψει ό «'Ορθόδοξος Τύπος» νά γράψω τίς σκέψεις μου επί του θέματος. Καί τίς βρήκα σ' ένα τεϋχος των «'Αθωνικών διαλόγων». 'Ακριβώς ό,τι λέγω καί σήμερα έγραψα: Προσευχή καί υπομονή καί αυτομεμψία. 'Αλλά αυτοί οι δυστυχείς χωρίς νά έννοήσουν τήν ευαγγελική καί πατερική διδασκαλία, από τήν ήθικιστικήν αίσθηση τής καθαρότητός των, κατέφυγαν στά κοσμικά κριτήρια, γιά νά τροφοδοτήσουν, τούς ποιούντας θραύση χιλιαστές καί άλλους αίρετικούς. Καί ό μέν Θεολόγος, 75 έτών γέρων, μέ έγχείρηση τελευταίως καρδιάς, έδωσε τό χειρότερο παράδειγμα κληρικού, ό δέ Κωνσταντίνος Καρδίτης κυκλοφορούσε ένα έντυπο μηνιαίως, πού προκαλούσε τόση θραύση στην 'Εκκλησία, όση δέν θά έκαναν τάγματα δαιμόνων. "Ετερος δέ έγραφε τόσον ύβριστικά γιά συνάδελφο πού είπα: «αυτός θά πέσει σέ μεγάλο πειρασμό!» Καί αυτοί γιά τόν «'Ορθόδοξο Τύπο» είναι οι μέ τόσα κοσμητικά στεφανούμενοι!

Χαιρετισμούς καί εύχές στην Μαρία. Ουδέμία αντίρρηση νά διαβάσει ταϋτα καί ό Παπα-Μάρκος».

Είναι «ρύπος»

Μόλις μέ έπληροφόρησαν από τόν «'Ορθόδοξο Τύπο» ότι ό παπα-Μάρκος είναι πολύ άρρωστος, έσπευσα νά του γράψω στις 4/17.12.1992:

«'Αγαπητέ μου παπα-Μάρκο.

Μόλις χθές βράδυ έμαθα από τόν καλόν Παναγιώτη ότι είσαι άρρωστος από τόν Σεπτέμβριον. Σέ έπεσκέφθη ό Κύριος. Γιατί

«οὐ πάσαι αἱ νόσοι τῆς φύσεως, ἀλλά καί μάστιγες Θεοῦ εἰσὶ» λέγει ὁ Μ. Βασίλειος. Ὅλοι μας κάνουμε λάθη, ἀδελφέ. Ἄλλ' αὐτοὶ ποὺ διδάσκουν τὸν λαόν; Μὲ τὴν ἀσθένειά σου ἐδόξασα τὸν Θεόν, γιατί δέν συμμετέσχες στὰ φύλλα τοῦ «Ὁρθοδόξου Τύπου» τῶν τελευταίων μηνῶν καὶ ἡμερῶν. Ἐάν δέν εἶναι κίτρινος τύπος αὐτός καὶ δέν εἶναι ρῦπος, τότε τί εἶναι; Τρία χρόνια κρατᾶτε σέ διέγερση ἀφιλαδέλφων καὶ κανιβαλικῶν διαθέσεων τὸν λαόν, ὀδηγοῦντες στὸ «ἀλλήλους δάκνοντες...». Εἶναι χριστιανικά αὐτά; Τί θά πει ἰ. Κανόνες; Πρέπει νά ὀδηγοῦν σέ ἀλληλοφάγωμα; Ποῦ ὁ σεβασμός πρὸς τὸν ἱερὸν κληρὸν; Ποιὸς εἶπε τό: «οὐκ ἤδωκεν, ἀδελφοί...»; Ἐάν μέ ἀκουγες, δέν θά ἐγίνοντο αὐτά. Μικρὴ εἶναι ἡ ζημία τῶν ψυχῶν, ὄχι μόνον αὐτῶν ποὺ μετέχουν ἐμπαθῶς στήν ἀντιπαράθεση, ἀλλά καὶ τῶν ἀναγινωσκόντων; Τί μέθοδοι ἀντιχριστιανικές! Καὶ αὐτά ἀπό θεολόγον καθηγητῆ, νομίσαντα ὅτι γνωρίζει τά πάντα, ἐνῶ οὔτε κἄν ἄκρω δακτύλῳ ἐγεύθη τὸν χριστιανισμόν. Ἐδῶ κυριαρχεῖ ὁ ἄγριος καντιωτισμός καὶ ὁ θεοβδελυκτὸς φαρισαϊ-

κὸς ἠθικισμός, ὡς πεμπουσία τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἐλέγχουμε τοὺς νεορθοδόξους. Naί, ἀλλά σεῖς οἱ σωματειακοὶ ἀποτελεῖτε τὸν ἀντίποδα. Ἐκεῖνοι ὑδαρεῖς, ἀποδεχόμενοι τά πάντα. Σεῖς ἄστοργοι καὶ ἄγριούμενοι πρὸς τοὺς διαφωνοῦντας. Πόσα ὀφέλη τρυγοῦν οἱ αἵρετικοὶ ἐντός καὶ ἐκτός τῆς Ἑλλάδος; Κύριος ὁ Θεός νά σᾶς ἐλεήσει, γιά νά δεῖτε τὴν ἐρεβώδη ἀγνοιά σας καὶ τὴν δρῶσαν κακίαν σας, φρονούντες ὅτι προσφέρετε δόξαν στὸν Θεόν. Θυμηθῆτε τί ἐγινε μέ τὸν Ἄσωτον καὶ τὸν πρεσβύτερον ἀδελφόν του, μέ τὸν Φαρισαῖον καὶ τὸν Τελώνην. Ταλαίπωροι, πῆραν τά μυαλά σας ἀέρα καὶ ἐμφανίζεσθε ὡς τιμηταὶ τῶν πάντων, μὴ φειδόμενοι μεγίστων ἀξιωμάτων ἐκκλησιαστικῶν, ποῦ τά παραδίδετε στή χλεύη τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ γίνεσθε πρόσκομμα καὶ σκάνδαλον τοῖς ἀπλουστέροις. Εὐχομαὶ ἀπό καρδίας νά σᾶς συνετίσει ὁ Κύριος, ὥστε νά γίνετε ὠφελιμοὶ ἀντὶ λυμεῶνων, ποῦ καταντήσατε, ματαιώνοντες τὴν Σάρκωσή Του καὶ τὴν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

Θεόκλητος Μοναχός».

[Ἀπὸ τὸ ἄρθρο τοῦ Ὁσιολογ. μοναχοῦ Θεοκλήτου Διονυσιάτου: «Ἦσαν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστι», περ. «Παράδοξη», τεύχ. 7, Ἰαν. — Σεπτ. 1993, σσ. 268—271]

Ἀναγινώσκετε τὴν

«ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ»

τὴν 15ῆμερη ἐφημερίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Κυκλοφορεῖ κάθε δεκαπενθήμερο μεταφέροντάς σας
ζωντανό τὸν παλμὸ τῆς Ὁρθοδοξίας.